

Ret, men hvor der skal løses et Borgerstab. Dette er jo et Slags Borgerstab. Har den vedkommende en Gang Retten til at overdrage Besøjselsen til at drive Apoteket under Forudsætning af, at den, hvem Besøjselsen overdrages, opfylder Betingelserne for at blive Apoteker og faa Bevillingen; maa Administrationen gøre akkurat det samme, som Domstolene gøre, naar de afsige en Dom. Den maa virkelig foretage, hvad den erkender for at være dens Forpligtelse. Jeg tænker ikke, at det Tilfælde, som det ærede Medlem hentydede til, vil indtræffe, medmindre man skulde komme til den Opfattelse, som det ærede Medlem synes at have, at de reelle Apotekerbevillinger ikke skal ind under Beskyttelsen i Grundlovens § 82, idet han sagde, at man kunde ikke kalde dette for virkelig Ejendomsret. Ja, saa snart man vil tale om jus in re er det en Ting for sig, men naar man taler om Ejendomsret i den Forstand, hvori den upaatvivlelig tages i Grundloven, saa betyder det en Formueret, og naar der staar, at ingen er pligtig til at afstaa sin Ejendom uden mod Erstatning, og naar Almenvellet kræver det, gælder det ikke blot om den egentlige jus in re, Ejendomsretten, men ogsaa om andre end tinglige Rettigheder, om Rettigheder, som ikke kunde henregnes til de tinglige. Naar man taler om reelle Apotekerprivilegier, ere de jo ikke reelle i den Forstand, at de ere knyttede til en fast Ejendom, men ved „reelle“ forstaar man, at de kunne gaa fra Mand til Mand og derfor ere en Bestanddel af den paagældendes Formue, saa at de kunne gaa i Arv, sælges osv. Jeg nævner derfor ingen Tvivl om, at de skal ind under Grundlovens § 82, og saa er det ligegyldigt, om man vil karakterisere det som Ejendomsret i streng Forstand eller ikke.

Formanden (Sofus Høgsbro): Folketingsmanden for Kjøbenhavns 3dje Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Mf. Christensen: Den højtærede Justitsministers sidst fremførte Betragtninger have paa mig gjort det Indtryk, at jeg har faaet en endnu stærkere Overbevisning om, at jeg havde Ret i, hvad jeg sagde før, at disse Privilegier ikke ere Ejendomsret i nogen som helst Forstand. Naar den højtærede Minister vilde sammenligne dem med et Borgerstab, vil jeg sige, at en saadan Sammenligning aldeles ikke kan finde Sted. Har jeg de lovlige Betingelser for at faa Borgerstab, og Magistraten i min By ikke vil give mig det, søger jeg Domstolene, og saa kan jeg tvinge Magistraten til at med-

dele det Borgerstab, hvorefter jeg kan drive min Næring. Men ved Tronsfiste vil det være aldeles umuligt at tvinge den ny Konge i Landet til at bekræfte et gammelt Privilegium eller udstede et nyt. Jeg har altsaa en Ret, som paa ingen Maade er beskyttet saaledes, som Ejendomsretten er og skal være beskyttet. Et Privilegium er en Ret, jeg kun har af en højere Maade, og som kan berøves mig naar som helst, blot ved at man nægter at bekræfte det.

Formanden (Sofus Høgsbro): Folketingsmanden for Odense Amts 6te Valgkreds (M. Nielsen) har Ordet for en kort Bemærkning.

M. Nielsen: Jeg takker det ærede Medlem, som nu satte sig, for den værdifulde juridiske Bistand, jeg har faaet, selv om jeg fik en lille Trettesættelse for at have været for moderat. Den højtærede Justitsminister vilde ikke indrømme, at mit lille Lovforslag og den svenske Lov om Amortering lignede hinanden, fordi de svenske Apotekere frivillig vare gaaede til denne Ordning. Den højtærede Minister erindrer dog vist, at der var adskillige Apotekere, som ikke gif med til Amorteringsfonden, og om dem gjaldt det alligevel, at om et halvt Hundrede Aar er deres Privilegium forbrudt, saa altsaa i alt Fald for de Apotekeres Vedkommende lignede den svenske Lov og mit Forslag hinanden.

Svend Høgsbro: Jeg beklager, at den højtærede Minister ikke ifølge den Anvisning, det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3dje Valgkreds (Mf. Christensen) gav, vilde udtale, om han i paakommende Tilfælde vilde meddele en Kvinde Bevilling til Drift af et Apotek, naar hun ellers opfylder de Betingelser, der fordres efter Lovforslaget. Det kunde jo dog være af Interesse for de kvindelige Farmaceuter, der allerede findes, og for dem, som tænke paa at gaa den Vej, at vide det i Tide, inden de ofre for meget paa deres Studium. Smidlertid, den højtærede Minister maa selv om, hvor vidt han vil svare derpaa eller ej, men der er et andet Spørgsmaal, som vi have Krav paa at faa klaret, og det er, om en Kvinde efter denne Lov kan faa en saadan Bevilling. Det er noget, jeg ikke hidtil har været i Tvivl om, naar jeg har set paa, hvad der positivt er bestemt i selve Loven, men det er ganske vist, at naar man ser hen til den Mellemjættning, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3dje Valgkreds hvædede ved: „i hvilken Henseende det i øvrigt har sit Forblivende ved